

[Stats- og udenrigsministeren.]

Hvad de militære betragtninger angår, kan jeg kun sige, at det var da i hvert fald rart for det ærede medlem, at „Aftenposten“ i Silkeborg var udkommet inden forhandlingen her i dag. Jeg ved ikke, om det er, fordi Silkeborg ligger så nær ved Skive, at der fremkommer den slags betragtninger i „Aftenposten“. Iøvrigt opfattede jeg „Aftenposten“s betragtninger således, at det var et forsøg på at drage visse hovedlinier ud af den udvikling, som er foregået. Det kan godt være, at dette forsøg er lidt videregående i sin konklusion, end jeg måske vil være parat til at acceptere, men ikke desto mindre har det sit udgangspunkt i den særlige udvikling, som nu er i gang.

Iøvrigt er der vist ikke grund til nu at gøre mange bemærkninger på dette punkt. I de to foregående finansår er der gennemført betydelige besparelser på forsvarsbudgettet, der på dette års finanslov er holdt på samme niveau som sidste år. Nu er der yderligere givet tilsagn om besparelser på 50 mill. kr., besparelser, som kan gennemføres uden at svække selve beredskabsstyrken. På den anden side kan man næppe i indeværende finansår nå videre uden at foruddiskontere resultatet af forsvarsudvalgets arbejde. Når dette arbejde, forhåbentlig inden altfor længe, er tilendebragt, er tiden inde til den videregående drøftelse af forsvarrets organisation og udgifterne dertil, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har strejft.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen har også været inde på det militære område. Jeg vil nu gerne, for at der ingen mytedannelse skal opstå, sige, at i det finanslovsforslag, som er vedtaget for indeværende år, er der regnet med 6 mill. kr., hvis jeg ikke husker helt forkert, til genindkaldelser; og det, som er gennemført på genindkaldelsesområdet med nogle begrænsninger, som vi har fundet rimelige, andrager en udgift på godt og vel 4 mill. kr. Jeg tror derfor, man skal lade være med at give befolkningen indtryk af, at der nu er tale om nogle kæmpemæssige nye udgifter til de genindkaldelser, som regeringen har fundet det rimeligt at foretage efter de planer, der i lange tider har foreligget. Iøvrigt kan de bemærkninger om de forsvarsmæssige områder, som jeg lige har gjort, dække som

svar også til det ærede medlem hr. Aksel Larsen.

Det ærede medlem mente, at jeg tidligere burde have givet folketinget en beretning om rejsen til Moskva, og det kan såmænd godt være. Hvis jeg havde fået nogen som helst anmodning om at gøre det, ville jeg også have gjort det. Det ærede medlem har jo haft samme ret som ethvert andet medlem af dette ting til enten underhånden eller direkte at fremsætte ønske om en sådan redegørelse. En sådan henvendelse har jeg ikke fået, men jeg erkender uden videre, at der i folketinget burde gives en redegørelse, og derfor har jeg taget initiativet i dag til at give en redegørelse, således at en omtale af denne rejse nu findes i folketings-tidende.

Det ærede medlem sagde, at regeringen på forhånd havde erklæret, at der ikke ville blive drøftet handels spørgsmål derovre. Nu ved jeg ikke, hvor voldsomt denne udtalelse af det ærede medlem skal forstås, men jeg vil gerne sige, at regeringen havde al grund til at tro efter de forespørgsler, der i forvejen var rettet til regeringen i Sovjetunionen, og den besvarelse, vi havde modtaget derovre fra, at der ikke ville blive anledning til på realitetsbasis at drøfte handelsproblemer. Jeg er glad for, at vi alligevel ikke blev skuffet på dette punkt. Jeg er glad for, at det virkelig lykkedes på naturlig måde at komme ind i en drøftelse af de problemer, som har spillet en så væsentlig rolle for handelsforholdet mellem Sovjetunionen og Danmark gennem altfor lang tid, og jeg er glad for, at det lykkedes at nå frem til et grundlag, som betød den handelsaftale, der senere er blevet afsluttet.

Det ærede medlems bemærkninger om Kiel giver mig en velkommen lejlighed til at sige følgende. Det var for mig en forudsætning for at tage til Kiel, at Raeder ikke var æresborger i Kiel. Det er meddelt på forhånd, og det er afklaret på forhånd, at Raeder har afsagt sig sit æresborgerskab i Kiel. Jeg synes, at det i og for sig passende kunne stå i det par blade — det er kun et par stykker, der har muntret sig særlig på dette punkt — at netop denne sag er bragt i orden. Den var for mit vedkommende en hovedbetingelse for, at jeg ville deltage i Kieler Woche, således som det skete. Jeg skal iøvrigt ikke gå ind på deltagelsen i